

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΜΑΪΟΥ 2023

† Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ γ' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου $\frac{6}{4}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο

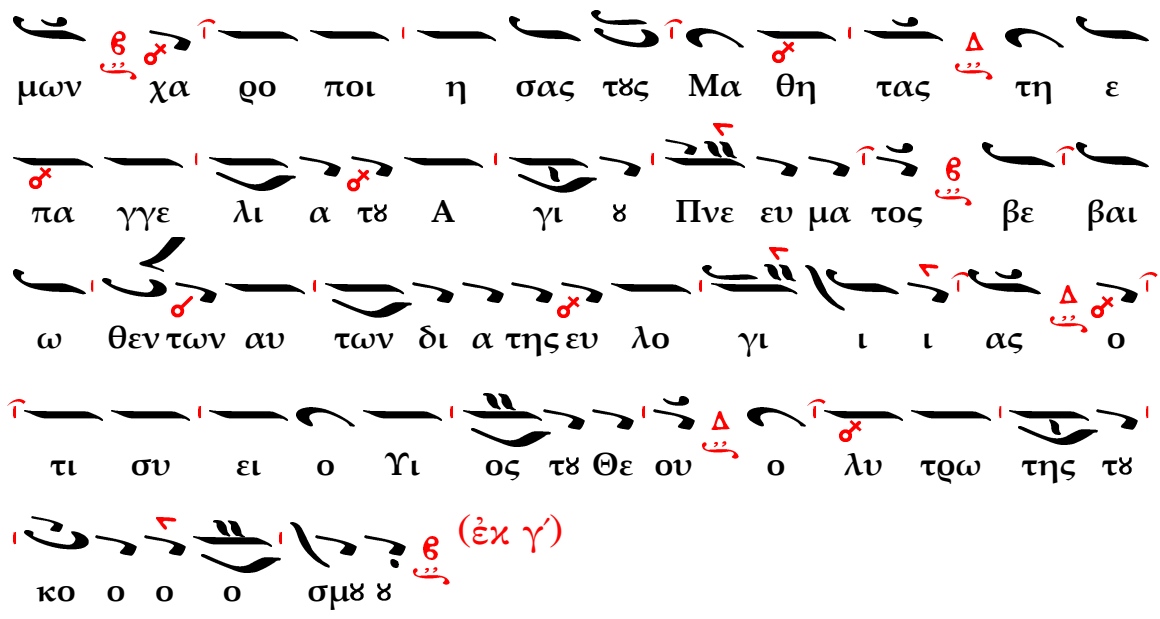
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου $\frac{6}{4}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η

 μων χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο γι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
 κο ο ο ο σμ ς (ἐκ γ')

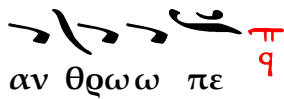
τὸ τέλος: ο λυ τρω της τς κο ο ο ο σμ ς ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...
 * * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

A γγε λων θαν μα ζον των της α νο δε το ξε ε
 νον και Μα θη των εκ πλητ το με ε νων το φρικτον της ε
 παρ σε ως α νηλ θες με τα δο ξης ως Θε ος και πυ
 λαι σοι ε πηρ θη σαν Σω τηρ δι α τς το αι δυ
 να α μεις των ς ρα νων ε θαν μα ζον βο ω ω σαι
 δο ο ξα τη κα τα βα σει σς Σω τηρ δο ο ξα τη βα
 σι λει α σς δο ξα τη Α να λη ψει σς μο νε φι λα

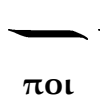

αν θρωω πε

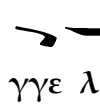
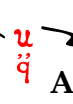

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

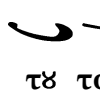

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

O προ αι ω νι ο ος Θε ος και α α ναρχος

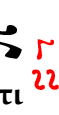
 ην περ α νει ληφε ε φυ σιν ανθρω ω πει ον θε ο

 ποι η σας μυ στι κως ση με ρον α νε λη φθη Α

 γγε λοι προ τρε χον τε ες Α πο στο λοις ε δει ει κνυ ον

 τῶ τον πο ρευ ο με ε νο νεις ὄ ρα νης με τα δο ο

 ξης πολλης αυ τω δε προ σκυ νη σαν τες ε λε γον

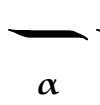

 δο ξα Θε ω τω α να λη φθε ντι

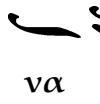
Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. ἦχος Κε ϕ

K α τελ θων ὄ ρα νο θενεις τα ε πι γει α και

 την κα τω κει με νην εν τη τῶ α δὲ φρῶ ρα συν

 α να στη σας ως Θε ος Α δα μι αι αν μο ρφην τη Α

 να λη ψει σὸ Χρι στε εις ὄ ρα νης α να γα γων τω θρο

 νω τω πα τρι κω σὸ συ γ κα θε δρον α πει ρ γα α

σω ως ε λε η μων και φι λαν θρω ω πος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μω πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α

αυ τος α αν τι ι λα α α βω ω ω και σω ω ω

σον σω ω τη η ηρ μω

Ο ι μι σω εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τω Κυ υ ρι

ι ι ω ω ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ που υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι ω ως

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

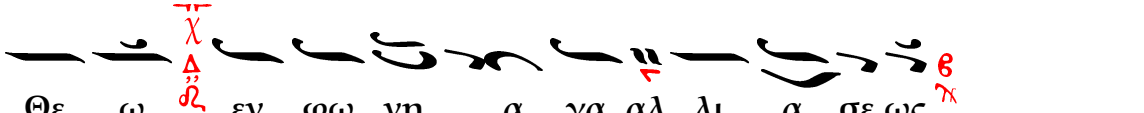
α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς μστ΄).

A νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λα γ μω

Κυ ρι ος εν φω νη η σαλπιγγος

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας α λα λα ξα τε τω

 Θε ω εν φω νη α γα αλ λι α σε ως
A νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λα γ μω
 Κυ ρι ος εν φω νη η σαλπιγγος
 Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός,
 βα σι λευς με ε γας
 ε πι πα σαντην γην
A νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λα γ
 μω ω ω ω Κυ ρι ος εν φω νη σαλπι γο ο ο
 ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

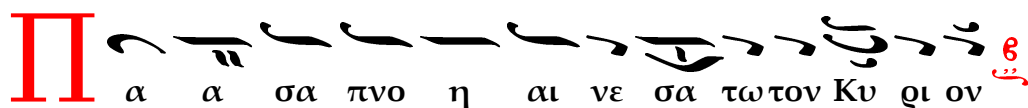
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

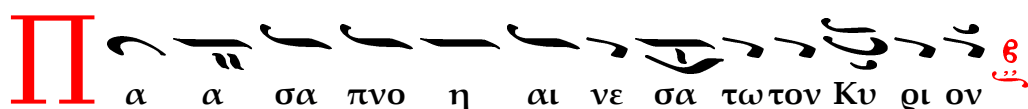
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

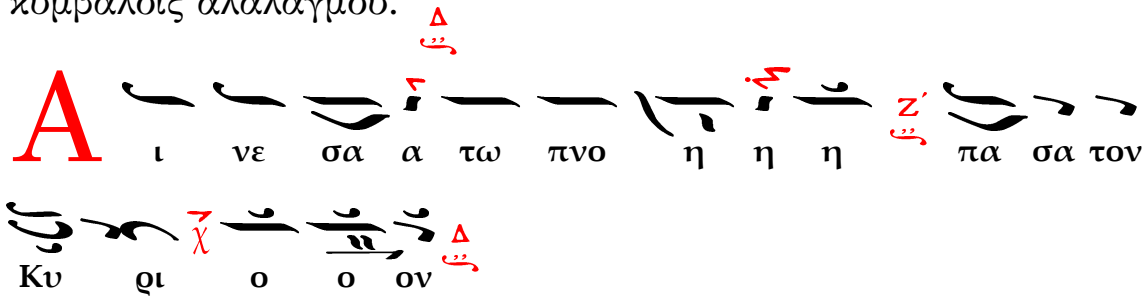

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρωτὶ πρώτη σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεραμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ

Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

ᾠχος Πα-θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

 μα α α μη

^{Πα}
 Σ η με ε ρον εν ς ρα νοις αι α νω ω ω δυ υ
 να α α μεις την η με τε ραν φυ υ σι ι ιν θε
 ω ω με ε ε ε ναι θαυ μα α ζσαι τξ ξε νθ τρο
 πξ ς την α α α α νο ο ο ο δον δι η πο
 ρθαλ λη η λαις λε ε γθ ς ς σαι τις ς τος ο
 πα ρα γε νο με ε νος βλε πξ σαι δε τον οι κει ει
 ο ο ον Δε ε σπο ο ο την τας ς ρα νι ς πυ λας
 αι αι ρειν δι ε ε ε κε λε ευ ο ο ο ον το μεθ
 ων α παυ στως υ μνθ με εν σε τον με τα σα ρ κος
 ε κει θεν πα λι ιν ε ρ χο ο ο ο με ε ε ε
 νον ως κρι τη ην τω ω ων α α πα α αν των και
 Θε ον πα αντο δυ να μο ο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου πλ. α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ' καὶ ὁ τοῦ ἤχου δ' εἰς Γ' [ἄνευ στίχων].

Ποῖημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος π̄ α' Κε δ

ὠδὴ α'

Τ^{Πα δ} ω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση λα
ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα
ρα ω παν στρα τι α κα τα πον τη σαν τι αυ τω
μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Α^{Πα δ} σω μεν πα α ντες λα οι τω ε πι ω μων
Χε ρσ βιμ α να λη φθε ντι με τα δο ο ξης Χρι
στω και συγ κα θη σαν τι η μας εν δε ξι α τσ
Πα τρος ω δην ε πι νι κι ον ο ο τι δε δο ξα
α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τ^{Πα δ} ον με σι ι την Θε ου και αν θρω πων Χρι στον
χο ροι Α γγε λων θε α σα με νοι με τα σα ρ κος

εν υψιστοις εξεπληττον το συμφωνως δε α
νεμελπον υμνον επι νικιον

Δοξα σοι ο θεος ημων δοξα σοι

Τω οφθε εντι θεω επι τσ ορθς Σι

να και νομον δοτι τω θεο οπτη Μωση των

ελαιων εκ τσ ορθς αναληφθεν τισαρ και αυ

τω παντες ασωμεν οοτι δε δοξα ασται

Θεοτοχιον.

Υπεραγια θεο το κωσωσον ημας

Αχραντε Μη ητηρ θεου τον σαρκωθεν τα

εκ σου και εκ των κολπων του γεννητορος μη

εκφοιτησαν τα θεον απανστωσ πρεσβευε

εκ πασης περιστασεως σωωσαι υς επλαα

σεν

Κανων του Ήχου δ΄.

Ου η ακροστιχισ κατ' αλφάβητον.

Εν δε τη η και θ' Ωδη.

Ποιημα Ίωσηφ του Θεσσαλονικης.

Ανοιξω το στομα μου.

Στιχ. Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Ανέστης τριήμερος, ο κατά φύσιν άθάνατος, και ώφθης τοις

ένδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλη ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Boā ἐμφανέστατα, ψάλλον Δαυῖδ ὁ θεόπνευστος· Ἄνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

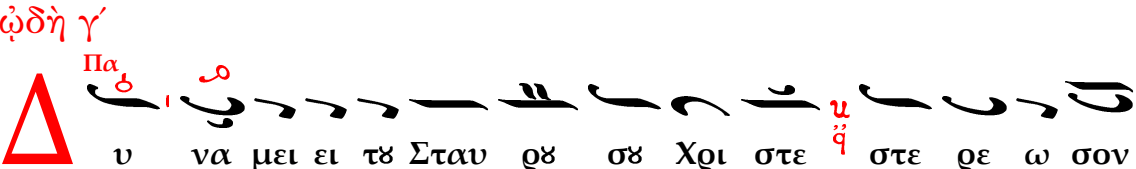
Δόξα.

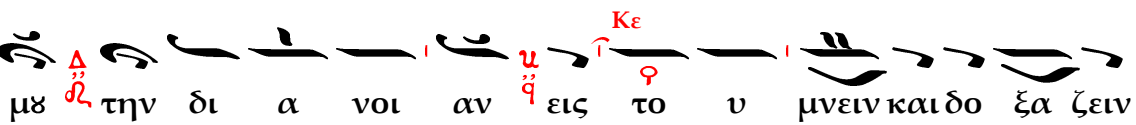
Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλη, πρὸς τὰ ἐπουράνια· δόξα τῇ δόξῃ σου.

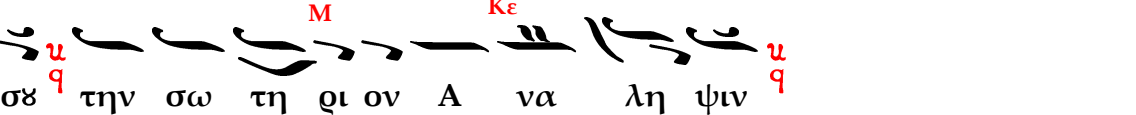
Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελλθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὃν περ οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἴληφε.

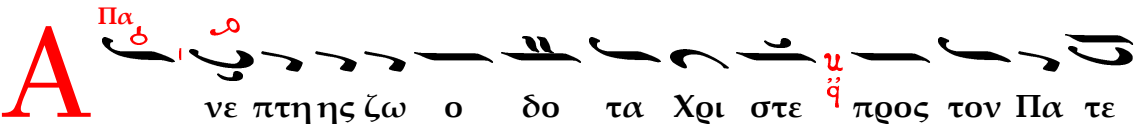
Ἦχος ᾠδῆ γ'

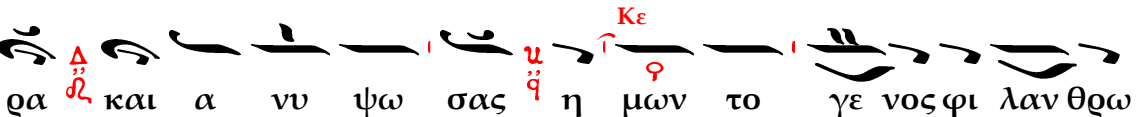
Δ ᾠδῆ γ'
υ να μει ει τσ Σταυ ρσ σσ Χρι στε στε ρε ω σον

μσ την δι α νοι αν εις το υ μνειν και δο ξα ζειν

σσ την σω τη ρι ον Α να λη ψιν

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Α
νε πτηης ζω ο δο τα Χρι στε προς τον Πα τε

ρα και α νυ ψω σας η μων το γε νος φι λαν θρω

πε τη α φα τω ευ σπλα γχνι α σου

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Α
ι τα ξει εις των Α γγε λων Σω τηρ βρο τει αν φυ

σιν θε α σα με ναι συν α νι ου σαν σοι α
πα αυστως εκ πλητ το μεναι α νυ μνεν σε

Δ ο ξα σοι ο θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ξι στα αν το Α γγε λων χο ροι Χρι στε ο ρων

τες με τα σω μα τος α να λη φθεν τα και α
νυ υμνεν την α γι αν σθ Α να λη ψιν

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ι κε τε ευ ε α παυ στως Α γνη τον προ ελ θον

τα εκ λα γο νων σθ ρυ σθη ναι πλα νης δι α
βο ο λη τς υ μνεντας σε Μη τε ρα θε ου

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γήινον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφους Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνήλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος Πατρός, ὑμνοῦντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν,

Παρθενομήτορ πάναγνε, τοῦτον ἀεὶ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη
με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ
γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος
τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ'
ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρασ, τοῦ
κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε,
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς
Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς
οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν
χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε·

* Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ
παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν,
ὄμματα καὶ νοήματα· πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς
αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι
τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρομένῳ ἐπὶ νεφέλης
ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν· ἐκεῖ
καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ,
καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ στηρίξας αὐτούς· ὁδηγήσας ὡς Υἱούς, καὶ
λέξας πρὸς αὐτούς· οὐ χωρίζομαι ὑμῶν· * Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν,
καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῶ κεκρυμμένη,

Τῆς γῆς ῥαγείσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.

Εικάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὔρον κατὰ πέμπτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κελεστίνος, σιδήρω τὰς πτέρνας τρουπηθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Πτέρνας σιδήροις ἐμπαρεῖς Κελεστίνος,
Τὸν πτεροπτήρη συντρίβει πατῶν ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ὀλβιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανόν, οὗ πανόλβιος βίος,
Πανολβίαν λαχόντα καὶ λῆξιν γράφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ντοντό, πρίγκιπος τῆς Γεωργίας. (†596)

Στίχ. Ὁ πρίγκηψ Ντοντό φόβω Θεοῦ βιώσας,
Ἐν πρώτοις ἴσταται Θεοῦ Βασιλεία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησιν ἄγομεν τῆς ἐν Σύρῳ εὐρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου. (1936).

Στίχ. Ἐκ γῆς ὡς πολύφωτον ἔλαμψεν ἄστρον
Ἡ σή, ὦ Δημήτριε, εἰκὼν ἐν Σύρῳ.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα Πέμπτη τῆς ἕκτης Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς Λόγε,
Μύσταις παρασχὼν πίστιν ἀσφαλεστέραν.

Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται μόναι αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος $\frac{\text{ζ}}{\text{δ}}$ Βου ξ

ὠδὴ α'

Η εἰ ω κα λυ φθειεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος

γνωσιν γε ραι αι ρων εν θε ε οιστοις ασ μασιν

ὠδὴ γ'

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και θε ον των γνω σε ων

ὠδὴ δ'

Α ναξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος

λο γος προελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δα σι δο ξα τω

κρα τει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Λ υ τη η ρι ον κα θαρσιν αμ πλα κη μα α

των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο σον

ω τε εκ να φω το μορφα της Εκ κλη σι ι ας

νυν εκ Σι ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος

η γλω σσο πυρ σο μορ φος Πνευμα τος χα α ρις

ὠδὴ δ'

Ι λα σμος η μιν Χρι στε και σωτη ρι ι α ο Δε

σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νθ ιν ως προ

φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω

να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον

Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα

ὠδὴ ε'

Σ υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος

σε βειντοχου σο τευκτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα

ρα κλη τσ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α

α ζει τσ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης

α ναρχος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ ς'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ υ ει τα δε σμα α και δρο σι ι ζει την φλο ο

γὰ ὁ τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ ποσ υ
 μνσ παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
 τη η ρα και παν τερ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
 μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
 ις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ θ'.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε δ

Σ ε την υ περ νεν και λο γον Μη τε ε ρα Θε
 ς την εν χρο νω τον α χρονον α φρα α στως κυ η σα σαν
 οι πι στοι οι ο μο φρονωσμε γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Σ ε τον λυ τρω την τσ κο σμη Χρι στο ον τον Θε
 ον οι Α πο στολοι βλε ποντες εν θε ε ως υ ψα μενον
 με τα δε ε ρς κιο των τες ε με γα λυ υ νον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Σ ἔτην θεῶν θειῶσαν σαρκὰ ὀρωῶντες Χρισ-
τε ἐν τῷ ψεῖοι Ἄγγελοι ἀλλήλοισι διενεὺον
ἀληθῶς ἔτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡ ἡμῶν

Δ ὁ ξᾶσοι ὁ Θεὸς ὁ ὅς ἡ μῶν δοξᾶσοι

Σ ἐτῶν ἀσωμάτων ταξίς Χριστε ἐὸ Θε-
ὸς ἐν νεγέλαις αἰρομένοιν ἰδοῦσαι ἐκράυγαζον
τῆς δοξῆς Βασίλει πύλας ἀραατε

Δ ὁ ξᾶσοι ὁ Θεὸς ὁ ὅς ἡ μῶν δοξᾶσοι

Σ ἐτον κατὰ βάντα ἐὼς ἐσχάτα τῆς
γῆς καὶ τὸν ἀνθρώπον ὡσαντα καὶ τῆ ἡ ἀναβασει σῶ-
ἀνυψῶσαντα τὸν μεγαλυνοὸν

Θεοτοχίον.

Υ περ ἀγια Θεοτοκε σῶσον ἡμᾶς

Χ αἶρε Θεοτοκε Μητὴρ Χριστῶ ἔτῃ Θε-
ῶν ἐκυσᾶς σημερον ἐκ γῆς ἀνιπταμένοιν
σὺν Ἄγγελοι ὀρωσάμεγαλυνές

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Μεγαλυνάριον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Α α γγε λοι την α νο δον τδ Δε σπο τδ
ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης
ε πη ηρθη α πο της γη ης εις τα α α νω

Ω των δω ρε ων των υ περ κα τα λη ψιν ω μν
στη ρι δ φρικτδ παν των ο δε σπο ζωων γαρ εκ γης α
παι αι ρων προς τα δ ρα νια τοις Μα θη ταις α πε
στει λε Πνευ μα το Α α γι ι ον το φω τι ι ι
ι σαν των τη ην δι α νοιαν και πυ ρι νδς
τε λε σανεν χα ρι τι

Α α γγε λοι την α νο δον τδ Δε σπο τδ
ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης
ε πη ηρθη α πο της γη ης εις τα α α νω

Σ τι φει Μαθη των ο Κυ ρι ος ε φη σεν Υ μει εις
κα θι σα τε εις Ι ε ρο σο λυ υ μα κα γω εκ

πε εμ ψω υ μιν Πα ρα κλητον αλ λον Πα τρι τον συν
 θρο νον κα μοι ο μο ο τι ι μον ο ρα α α
 α τε α να λα αμ βα νο μενον και νε φε λη
 φω τος ε πο χϑ μενον

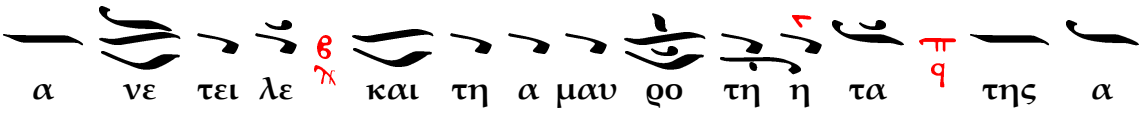
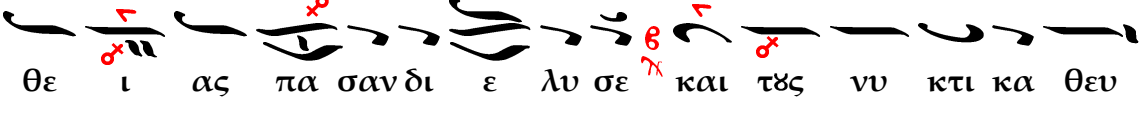
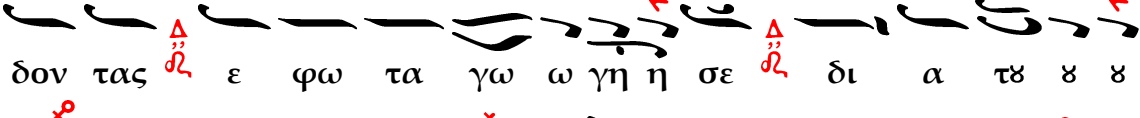
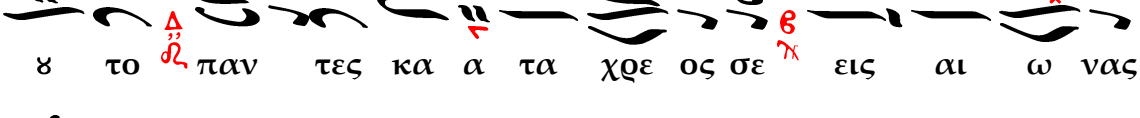

Δόξα.

A α γγε λοι την α νο δον τϑ Δε σπο τϑ
 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης
 ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω

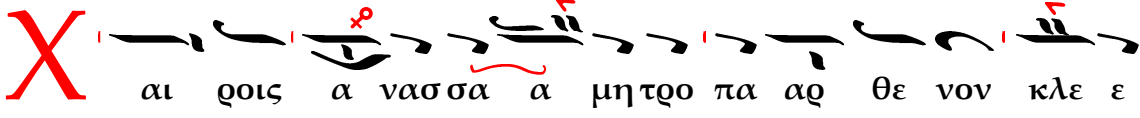

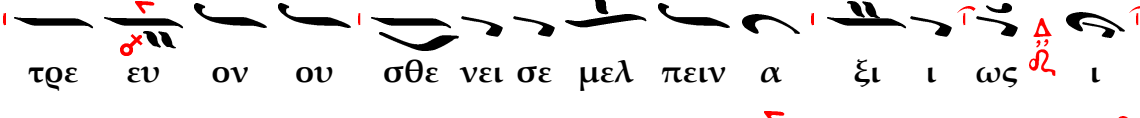
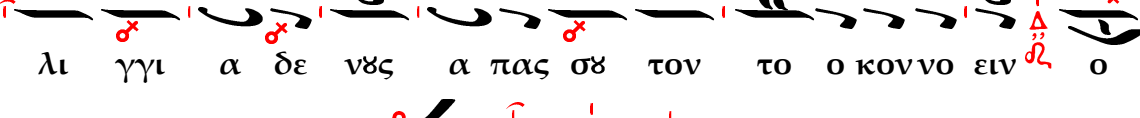
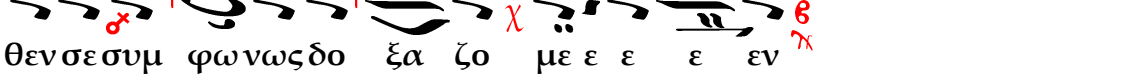
H ρ θη εμφανως η με γα λο πρε πει α α νω
 θεν των ϑ ρανων τϑ σαρκι πτω χευ σα αν τος και συ νε
 δρι ι α Πα τρος τε τι μηται φυ σις η μων η εκ
 πτω τος πα νη γυ ρι ι σω ω μεν και συμ φω ω ω
 ω νως παν τες α α λα λα ξω μεν και κρο τη σω
 μεν χει ρας γη θο μενοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

A α γγε λοι την α νο δον τϑ Δε σπο τϑ
 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

 ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω
Φ

 ως το εκ φω τος εκ λαμπαν πα να μω με εκ σθ ς

 α νε τει λε και τη α μαυ ρο τη η τα της α

 θε ι ας πα σαν δι ε λυ σε και τς νυ κτι κα θευ

 δον τας ε φω τα γω ω γη η σε δι α τς ς ς

 ς το παν τες κα α τα χρε ος σε εις αι ω νας

 α ει μα κα ρι ζο μεν

Καταβασία.

Χ

 αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε

 ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη

 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι

 λι γγι α δε νς α πας σθ τον το ο κοννο ει ν ο

 θεν σε συμ φωνω σδο ξα ζο με ε ε ε εν

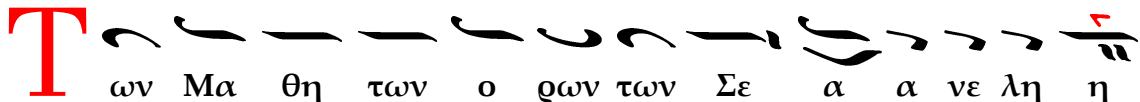
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον Ἀυτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Τ

 ων Μα θη των ο ρων των Σε α α νε λη η

φθης^ε Χρι στε προς τον Πα τε ρα συ νε ε δρι α α
 ζων^ε Αγ γε λοι προ τρε χον τε ες ε κρα αυ γα ζον α ρα
 τε πυ υ λας α α ρα τε^ε ο Βα σι λευς γα αρ α
 νη ηλ θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν^ε
 (ἐκ γ').

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον⁹ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις⁹ Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω⁹

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του⁹ αι νει ει ει τε α αυ τον
 πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου²² Σοι προ ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω⁹

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·
 Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.
 ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίζωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτὴρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἢ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὀρώμενος· ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὀρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω ω νων α α μην

Ε τε ε χθης ως αυ το ος η θε ε ε ε

λη η η η σας ε φα α νης ως α αυ τος η η η
 βουου λη η η θης ε παθες σαο κι ι ι ι ο Θε
 ε ο ο ος η η η η μων εκ νε κρω ω ων α α
 νε ε ε στης πα τη η σα α ασ τον θα α
 να α α α τον α νε λη η φθη η ης εν δο ο
 ξη ο τα συ υμ παν τα πλη η η ρων και
 α πε ε σται λας η η μιν πνε ε ευ μα θει ει
 ον του α νυ μνειν και δο ξα ζειν σου τη ην θε
 ο ο ο τη η η η τα
 * * *

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α
 μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε
 δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με

γα αλην σδ δο ο ξαν

Κυριε βασιλευ επρα νιε Θεε εε Πα

τερπαντο κραατορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι

η σδ Χριστε και Ααγιον Πνεευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τδ Θεου ο Υι

ος τδ Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τδ κο

οο σμδ ελεησον ημας ο αιαιρων

τας αμαρτιας τδ κοο σμδ

Προσ δε ξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ

ριος Ιησδς Χριστος εις δοο ξαν Θεου Πατρος

α μην

Καθε καστην ημεραν ευλογησω σε και αι

νεε σωτο ονομα ασ εις τον αιωωνα

και εις τον αιωωνα τδ αιωωνος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τςφυ λα χθηη ναι η μας

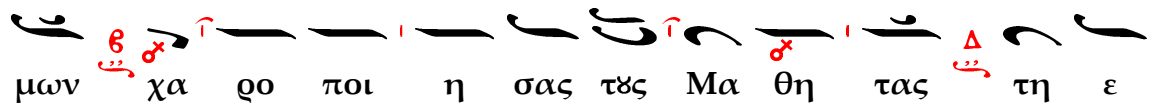
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σς εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

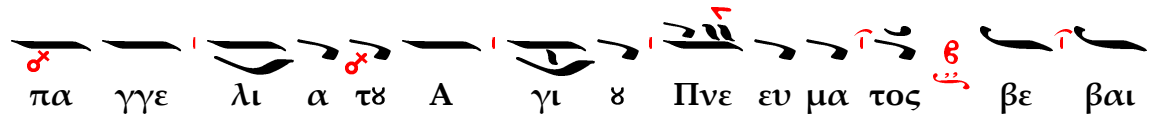
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα
δι και ω μα τα α σς

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μς ο τι η μαρ το ον
σοι

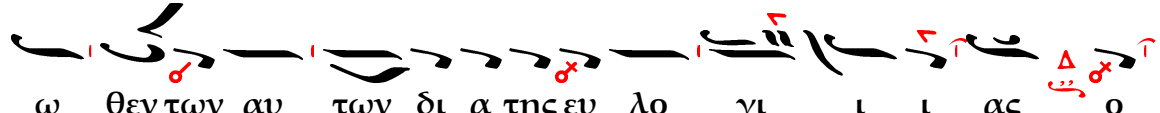
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς
ποι ειν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος
μς

 μων χαροποιησας τας Μαθητας τη ε

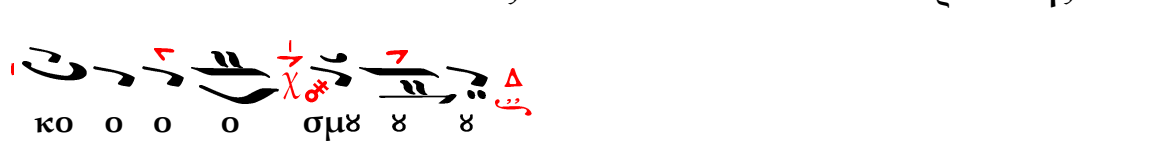
 παγγελια τσ Αγιος Πνευματος βεβαι

 ω θεντων αυτων δια της ευλογιαιας ο

 τισει ο γι ος τσ Θεου ο λυτρωτης τσ

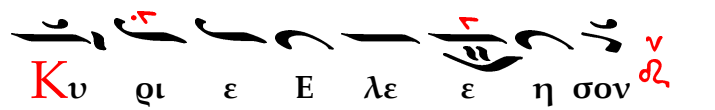

 κοοοο σμσ σ σ

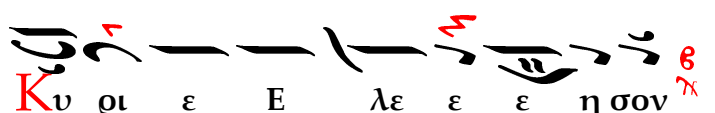
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

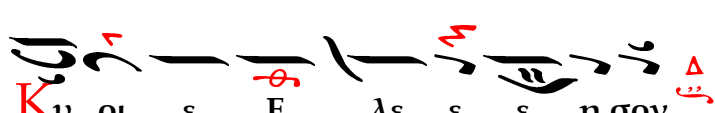
Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

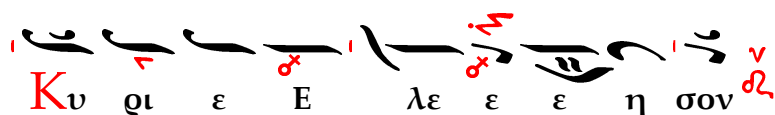
 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυριε Ελεεησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ἡ Ϛ' ᾠδή.
Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι - θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. β'. Ωραϊος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς με' (45).

Στίχ. α'. Ὁ Θεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με' 2)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν

δο ξ η α ν α λ η φ θ η ς α φ η μ ω ν ε ι ς τ ρ ς ς ρ α ν ς ψ α λ

λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. β'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (μέ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων εισ τς ς ρα νς ψαλ

λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. γ'. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. (μέ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων εισ τς ς ρα νς ψαλ

λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (μέ' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων εισ τς ς ρα νς ψαλ

λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μστ' (46).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν
 φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μστ' 2)

Ανε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
 μων χα ρο ποι η σας τ8ς Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τ8 Α γι 8 Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο

τι σου ει ο Υι ος τω Θε ου ο λυ τρω της τω
κο ο ο ο σμ ς

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. (μστ' 3)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τω Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο

τι σου ει ο Υι ος τω Θε ου ο λυ τρω της τω
κο ο ο ο σμ ς

Στίχ. γ'. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ
θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. (μστ' 9)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τω Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο

τι σου ει ο Υι ος τω Θε ου ο λυ τρω της τω
κο ο ο ο σμ ς ς

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

A νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ μω
Κυ ρι ος εν φω ω νη η σα αλπιδος σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο εν δο ξη α να ληφ θης αφ
η μων ειστας ς ρα νς ς ς ς ς

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λς ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμς ς

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Την υπερωμων πληρωσασοικονομιιι
ιιιαν και τα επιγησενωσαστοις
ουρανιοις ανεληφθης ενδοξηχοιστε
ο θεος ημων ουδαμοθενχωριζοομε
νος αλλαμενωναδιαστατος και βωντοις
αγαπωσισε εγωειμιμεθυμων και ουδεις
καθυμωων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Ααγιιοος ο ο ο θε ο ο ο ος
ααγιιοος ιιιισχυρο ο ο ο ος α
αγιιος αθαανατος ελεεησοο
ον ημας

Τό τρίτον.

Αγιος ο θε ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος αγιος ιιιισχυρο ο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α γα α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α α γα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε
 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η
 η η μα α α ασ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ρζ').

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ρζ' Γα ϕ

Ἐψώθητι ἐπι τὰς οὐρανοὺς ὁ Θεός
 καὶ ἐπι πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου
 Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου,
 ἄσομαι

καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου

Ἐψώθητι ἐπι τὰς οὐρανοὺς ὁ Θεός

καὶ ἐπι πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου
 καὶ ὡς τῶν

νε φε λω ων η α ληθει α α σϛ
 ψω θη τι ε πι τϛ ϛ ρα νϛ ο Θε ος
 και ε πι πα σαντηνηνη δο ξα σϛ ϛ ϛ ϛ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. α' 1-12)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ᾧ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς μστ').

Ἦχος Δι-Θ.

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

εν φω νη α γαλ λι α α σε ε ε ως

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κυ ρι ος εν φω νη

η η σα αλ πι ι ιγ γος

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τετραραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς

καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφῆταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Ἦχος ἰὲ Δι. σ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος π̣̣̣ Πα

Πα Νη Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα Μ Πα
 ου χε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Κε Πα
 λε ε μ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι
 ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι
 τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα

α γι ι ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ον προ σα α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ες

πα σαντη ην βι ι ο τι κη η η η η η η η

η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω με

ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α ρα

α α α α α αν

Ω Πα ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α

Τ Πα ων ο ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι οι οι οι

Τ αἰς α ἀγ γε ε λι ι καις ^{Κε ϕ} α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο
 ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν ^ϕ Αλ λη λου ου
 ου ου ι ι ι α α α α α α ^ϕ

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Πα ϕ} Πα ϕ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ^ϕ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ϕ

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^{Δι} λε ε ε η η σον ^ϕ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ϕ

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε ^ϕ

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^ϕ

Π ^{Κε} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε ^ϕ

Π ^{Κε} ^{Δι} α ρα α α σχϑ Κυ ρι ε ^ϕ

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε ^ϕ

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^ϕ

^{Πα}
Σ οι οι Κυ υ ρι ε ^ἦ
^{Πα}
Σ οι Κυ ρι ι ε ^ἦ
^{Πα}
Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ ^ἦ
^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
η η ι σχυς μθ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα ^{Δι}
α α α α μθ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μθ και ρυ
υ υ υ υ υ υ στης μθ ^ἦ
^{Πα}
Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ
μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ς ς ς σι ι ον ^{Δι}
και α χω ω ω ω ω ω ρι στον ^ἦ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

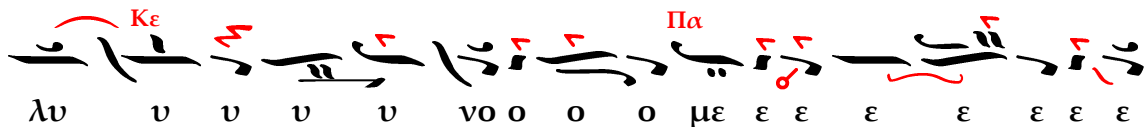
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

ι ι σοις

 λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

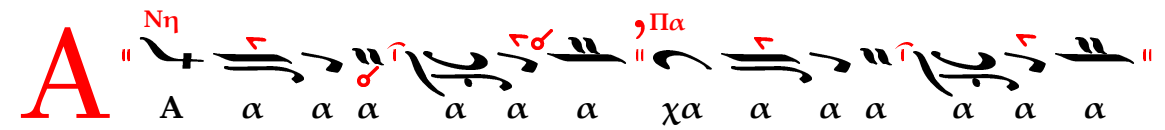
 ε εν

Ἐτονίσθη τὸ ἤμισυ παλαιότερον, συνεπληρώθη δὲ χθές, λα΄ Μαΐου , βια΄ .

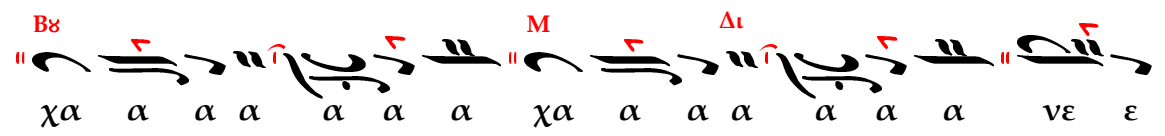
ΙΑ

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

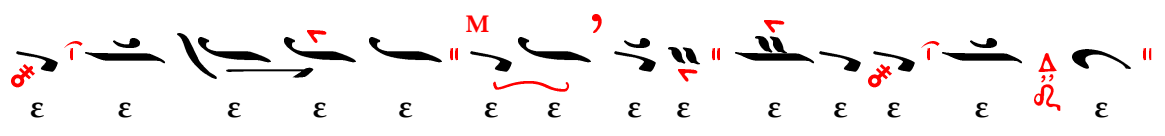
Ἦχος Δι

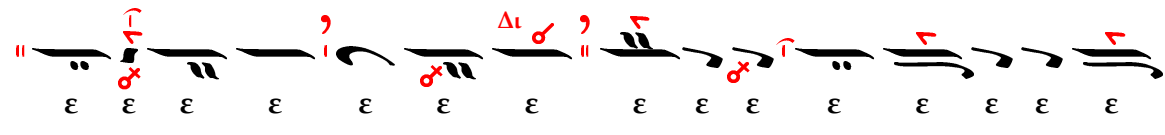
 Α α α α α α χα α α α α α

 χα α α α α α χα α α α α α νε ε

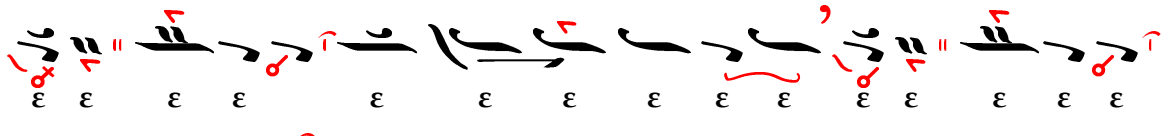
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

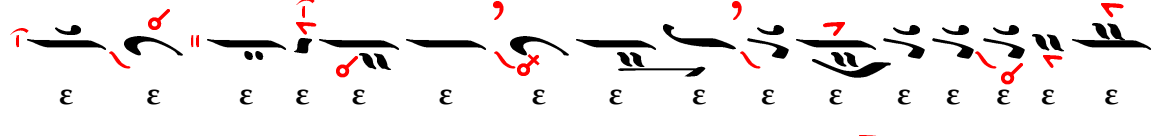
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

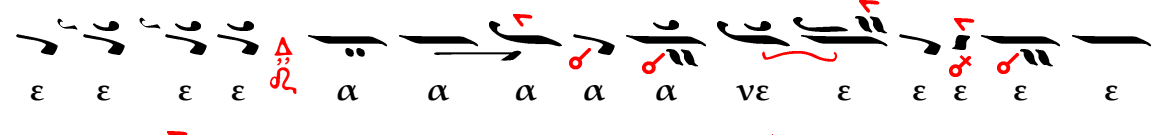
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

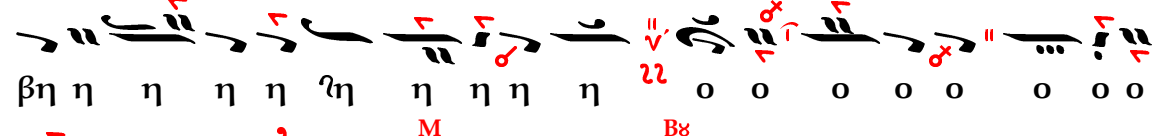
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

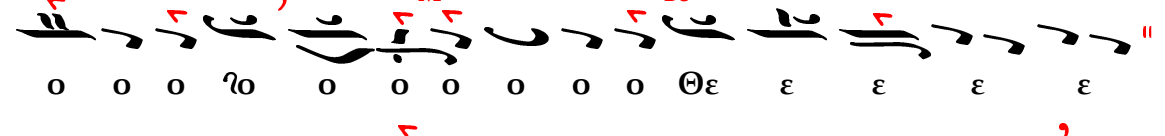
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε α α α α α νε ε ε ε ε ε

 βη η η η η η η η ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε α

νε ε ε βη η ο ο ο Θε ε ε ο ος εν α

λα α α α α α χα α α α α α α α α

α χα α α α α α α α χα α α α α α α

λα α α α α εν α α λα α α α α α α

α α χα α λα α α α α α α α λα α

α α α α α α α ε εν α λα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α ε εν α λα α α α α α α α α α α

χα α α α α εν α α λα α α α α αγ μω ω

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος εν φω νη η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

σα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α χα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α α χα α σα α α α α α α

α εν φω νη η η η σα α α α α α α α

α α α α αλ πι ι ι ι ι ι σαλ πι ι γ

γο ο ο ο ο ο ο ο ος ρα α α λιε ε λιε ρα ρα

α λιε ρα α α λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε λιε

ρα α λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα α λιε ρα ρα λιε ε

ε λιε ρα α ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α

Μετά την μετάδοσιν, ἀντί τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-Θ.

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η

μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε

πα γγε λι α τς Α γι ο Πνε ευ μα τος βε βαι

ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο

τι σου ει ο Υι ος τθ Θε ου ο λυ τρω της τθ
κο ο ο ο σμθ θ θ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ωσας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η
με ε ραν με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι θ ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι θ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως
τϛ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις·

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ
καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...
Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *